

חלק 2 מתוך 10

מ"ואי תימא, דבגין כך" עד "דכר ונוקבא, דמתחברן כחדא"

(של"ט) ואי תימא דבגין כך אקרי מחזה בגין דאיהו דרגא חיזו דכל דיוקנין אתחזין ביה וכדין אקרי מחזה, הא אמרת בקדמיתא דעד לא אתגזר אברהם לא הוה ממליל עמיה בר האי דרגא דלא שראן עלוי דרגין אחרנין, והשתא אמרת במחזה חיזו דכל דרגין עלאין. והא עד לא אתגזר כתיב הנה דבר יי אל אברהם במחזה.

(ש"מ) אלא האי דרגא חיזו דכל דרגין עלאין איהו ובחיזו דדרגין עלאין אתתקון. ואף על גב דבההוא זמנא דאברהם לא הוה גזיר האי דרגא בחיזו דדרגין עלאין איהו ובכל אנון גוונין איהו קאים. וחיזו דאנון גוונין קיימי תחותיה חד מימינא גוון חנור. חד משמאלא גוון סומק. חד דכליל מכל גוונין, ואיהו חיזו דכל גוונין עלאין דקיימי עליה. ועל דא בהאי חיזו קאים עליה

דאַבְרָהֶם וּמִלִּיל עֲמִיה וְאָף עַל גַּב דְּלָא אַתְגָּזֵר. כִּיּוֹן דְּאַתְגָּזֵר מַה
כְּתִיב וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם.

(שם"א) תָּא חֲזִי, מַחְזָה שְׂדֵי כְּתִיב בְּבִלְעָם. וּבְאַבְרָהֶם כְּתִיב מַחְזָה
סֶתֶם, מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֶלָּא מַחְזָה שְׂדֵי אֵלִין דְּלִתְתָּא מַנִּיה
וְאַנּוֹן חִיזוּ דִּילִיה. מַחְזָה סֶתֶם מַחְזָה דָּא הוּא ה' דְּכָל דִּיוֹקְנִין
עֲלָאִין אֶתְחַזִּין בֵּיה, וּבְגִין כֹּךְ כְּתִיב בְּאַבְרָהֶם מַחְזָה סֶתֶם וּבְבִלְעָם
מַחְזָה שְׂדֵי.

(שם"ב) וְעַל דָּא עַד לָא אַתְגָּזֵר אַבְרָהֶם הָוָה לִיה הָאִי דִּרְגָא כְּדָאֲמָרוּ.
כִּיּוֹן דְּאַתְגָּזֵר מִדְּ וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָם וְגו' אֶתְחַזּוּן כְּלָהוּ דִּרְגִין עַל
הָאִי דִּרְגָא, וְהָאִי דִּרְגָא מִלִּיל עֲמִיה כְּדָקָא חֲזִי בְּשִׁלְיָמוֹ. וְאַבְרָהֶם
אַתְקַטֵּר מִדִּרְגָא לְדִרְגָא וְעָאֵל בְּבָרִית קִימָא קוֹדִישָׁא כְּדָקָא חֲזִי
בְּשִׁלְיָמוֹ

(שם"ג) תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּאַתְגָּזֵר אַבְרָהֶם, נָפִק מַעְרָלָה וְעָאֵל בְּקִימָא
קוֹדִישָׁא וְאַתְעַטֵּר בְּעֵטְרָא קוֹדִישָׁא וְעָאֵל בְּקִימָא דְּעֲלָמָא קָאִים

עליה, וכדין את־קיים על־מא בגיניה. בגין דכתיב (ירמיהו ל"ג, כ"ח)
אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שומתי. וכתיב
(בראשית ב', ד') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א
בראם, באברהם. וכלא ברזא חדא קאים. ובשעתא דקודשא
ברוך הוא אחמי ליה לאדם כל אנון דרין דעלמא, וחמא לון כל
חד וחד כל דרא ודרא כלהו קימי בגנתא דעדן בההוא דיוקנא
דזמינן לקיימא בהאי עלמא.

(שמ"ד) ותא חזי, הא אתמר כיון דחמא ליה לדוד דלאו ביה חיים
כלל, תוה, ואיהו יחיב ליה מדיליה ע' שנין, בגין כך הוו ליה
לאדם תשע מאות ותלתין שנין. ואנון שבועין אסתלקו ליה לדוד.

(שמ"ה) ומלה דא רזא דחכמתא איהו, דדוד לית ליה (יומין) בר
שבועין שנין מאדם קדמא, וכלא רזא דחכמתא איהו. וכל מה
דלתתא כלא איהו ברזא דלעילא.

(שמ"ו) וְתָא חֲזִי, בְּכָל אַנּוּן דְּיוֹקְנִין דְּנִשְׁמָתִין דְּעֵלְמָא כְּלָהוּ זְווגִין זְווגִין קַמִּיה. לְבִתֵּר כִּד אַתִּיזִין לְהָאֵי עֵלְמָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּוג זְווגִין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר בֵּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַאי קָא מַיִירִי וְהָא כְּתִיב, (קהלת א', ט') אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כְּתִיב, שְׁאֵנִי לְעֵילָא.

(שמ"ז) אָמַר רַבִּי יוֹסִי מַאי כְּרוּזָא הָכָא. וְהָא אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי חִיָּיא בְּהֵיאָא שְׁעֵתָא מִמָּשׁ דְּנִפִּיק בֶּר נָשׁ לְעֵלְמָא בֵּת זְווגוּ אֲזִדְמַנְתָּ לוֹ.

(שמ"ח) אָמַר רַבִּי אַבָּא זַכָּאִין אַנּוּן צְדִיקֵיא דְּנִשְׁמָתָהוֹן מִתַּעֲטְרִין קַמִּי מְלָכָא קוּדְשָׁא עַד לָא יִיתוּן לְעֵלְמָא, דִּהְכִי תַנִּינֵן בְּהֵיאָא שְׁעֵתָא דְּאַפִּיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִשְׁמָתִין לְעֵלְמָא, כָּל אַנּוּן רוּחִין וְנִשְׁמָתִין כְּלָהוּ כְּלִילֵן דְּכֵר וְנוֹקְבָא דְּמִתְחַבְּרֵן כְּחָדָא.

Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria

https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.31.339-32.348?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he
mohel-itamar.co.il